

Pikaste Nogavičke

SEPTEMBER 2020

www.pikinfestival.si

31. MINI
PIKIN
FESTIVAL

Velenje,
26. in 27. september 2020

PIKIN KOLOFON

ORGANIZATORJI FESTIVALA

31. Pikin festival je pod pokroviteljstvom Mestne občine Velenje organiziral javni zavod Festival Velenje skupaj s soorganizatorji in partnerji (Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje, Knjižnica Velenje, Mladinski center Velenje, Muzej Velenje, JSKD – OI Velenje, Vrtec Velenje, Glasbena šola Fran Korun Koželjski Velenje, ŠRZ Rdeča dvorana Velenje, Športna zveza Velenje, ZKD Šaleške doline, Univerza za III. življenjsko obdobje Velenje, Ljudska univerza Velenje, Klub vodnih športov Velenje, Planinsko društvo Velenje ter številne druge organizacije, društva in podjetja iz Šaleške doline).

PIKINA POŠTA

pika@velenje.si

PIKINA SPLETNA STRAN

www.pikinfestival.si

PIKASTE NOGAVIČKE PIŠEJO

Urška Holešek
Lucija Skutnik
Tinkara Pokorny

FOTOGRAFIRAJO

Rok Bačovnik
Ksenija Mikor
Peter Žagar

LEKTORIRA JIH

Katarina Rošer

UREJA JIH

Tina Felicijan

OBLIKUJE JIH

Peter Žagar

IZDAL

Festival Velenje, zanj Barbara Pokorny

Živa iz Velenja, 9 let:
»Če bi jaz imela vse moči kot Pika, bi našo hišo, ki jo prenavljamo, čim hitreje uredila.«

Liza iz Slovenj Gradca, 10 let:
»Jaz si želim biti močna kot Pika, da bi lahko dvignila Pikinega konja Alfreda.«

Dragi prijatelji!

Ko boste to brali, bo moja posadka že zaplula v južna morja proti otoku Taka Tuka. Jaz pa bom še vedno mislila na vas in naše norčije na 31. Mini Pikinem festivalu, ki so ga tako pogumno pripravili moji pomočniki na Festivalu Velenje in vsi drugi. Napeli so prav vse moči, da se je Velenje vsaj za en konec tedna spremenilo v Pikino deželo.

Malo manj smo bili nagajivi, malo bolj smo poslušali odrasle, malo manj smo se družili, malo več smo sedeli, malo manj smo ustvarjali, malo več predstav smo si ogledali, malo manj smo se stiskali, malo več smo si mahali, a čeprav je bil festival mini, je bilo veselje maks!

Saj veste, da jaz ne pišem rada. Vem pa, da vi radi berete. Zato sem prosila nekaj svojih pomočnikov, naj ves Pikin teden pišejo dnevnik, da bomo lahko skupaj obujali spomine na vse predfestivalske dogodke in pikasto pisan vikend.

Specite si goro čalapink, Ficku pripravite šop banan, udobno podložite noge z blazino in se podajte na bralno potovanje po 31. Mini Pikinem festivalu.

Obljubim, da se kmalu spet vidimo!

Pika odpira razstave

Razkošje domišljije Marjanca Jemec Božič

8. september–17. oktober (Galerija Velenje)

Tradicija narekuje, da Galerija Velenje v septembrskem času, ko poteka Pikin festival, gosti razstavo, ki si jo z zanimanjem ogledajo otroci, v užitek pa je tudi odraslim. Zadnja leta so slednji lahko obujali spomine na otroštvo, otroci pa so v živo spoznavali risane junake priljubljenih pravljic. Na ogled so namreč bila dela najbolj imenitnih slovenskih ilustratorjev, med njimi tudi štirih cenjenih dam, ki so že pred več kot pol stoletja zaznamovale slovensko mladinsko knjižno ilustracijo z mednarodnim priznanjem: Marlenka Stupica, Ančka Gošnik Godec, Jelka Reichman in letos še Marjanca Jemec Božič. Njene ilustracije že več kot 70 let razveseljujejo in navdihujejo občinstvo.

Pikastične fotografije Šaleške doline

23. september–31. oktober (Muzej Velenje)

Uf, kako je Pika mučila radovednost. Nekaj dni pred odprtjem razstave Po pikastičnih obronkih Šaleške doline je kar naprej delala prevale, da bi čas čim hitreje minil. Prevale naprej, seveda, da se ne bi kotalila nazaj v čas. Zakaj? Ker jo je zelo in še bolj zanimalo, kakšne fotografije so posneli mali nadobudneži, za katere je tudi letos odprla fotografski natečaj. »Me prav zanima, kaj so fotografirali moji prijatelji,« je kar naprej momljala. Na otvoritvi je Pika razdelila pikastične nagrade. Prejeli so jih vsi, ki so sodelovali na natečaju. Pika pravi, da so fotografije naravnost čudovite. »Kot da so jih posneli pravi pustolovski raziskovalci, kakršen je moj očka, slavni kapitan Nogavička!« je vzklikala. Namreč, komaj je čakala, da bodo na ogled in je že med izborom kukala v elektronski nabiralnik. »Zdaj lahko tudi vi vidite našo lepo dolino, njene kulturne in naravne znamenitosti skozi otroške oči,« vas je povabila v atrij Velenjskega gradu.

Pikaste razstave v Knjižnici Velenje

24. september, nekatere bodo na ogled še ves oktober, knjige o Piki Nogavički pa celo do konca leta

Če Pike in festivala še ne poznaš, potem si moraš ogledati razstave v Knjižnici Velenje. Kar pet jih je, med njimi pa je zagotovo najbolj pikastična razstava knjig Pika Nogavička iz celega sveta. Knjižnici je Pikine knjige posodil zbiratelj Andrej Šter in celo dovolil, da obiskovalci knjige prelistajo. Če znajo tuje jezike, denimo japonsko ali rusko, jih lahko tudi preberejo! »Krasno! Toliko knjig, vse so drugačne in vse pripovedujejo o meni!« je bila ponosna Pika.

V osrednjem razstavišču Knjižnice Velenje si oglejte razstavo o zbiratelju Andreju Šteru in njegovi zbirki knjig Pika Nogavička s celega sveta. Rodil se je leta 1958. »Čakaj malo, niso to številke leta, ko je izšla prva knjiga o Piki Nogavički v slovenskem jeziku?« se je zdržnila Pika. In prav je imela! Na plakatih je opisana bogata zbirka knjig o Piki Nogavički. Nastajati je začela popolnoma nenačrtovano. Prva knjiga, ki se je pridružila Andrejevemu izvodu, ki ga je prebiral v otroštvu, ga je pritegnila z nemškimi dialektom, našel pa jo je v antikvariatu v Istanbulu leta 1987. Pomislil je, da bi lahko Piko Nogavičko našel še v marsikakšni izvedbi in marsikaterem jeziku. Tako je začela nastajati zbirka, ki šteje že 368 knjig. »Še več kot je dni v letu!« je ugotovila Pika. Na razstavi so opisane tudi razne zanimivosti. Denimo, da v Franciji sprva niso želeli objaviti knjige, ker v njej piše, da lahko devetletni otrok dvigne celega konja. V ruski različici ni policajev in zgodbic o njih. »Ta je pa lepa!« se je oglasila Pika. V arabskem svetu pa jo je težko dobiti. Ne glede na vse, pa je Andrej Šter prepričan, da je vsakdo, ki ima rad Piko Nogavičko, radostnega srca, saj jo prebirajo samo dobri ljudje.

Pika sicer ne bere rada. »Črke mi kar plešejo pred očmi in potem še mene zgrabi, da se začnem vrteti po sobi,« pravi. Vseeno pa ve, da so knjige človekove najboljše prijateljice. »To pa, to! Zagotovo za vsako težavo obstaja rešitev v kaki debeli knjigi.« S knjigami se rada družijo tudi Pikina ambasadorica Anja Štefan. Ker imata Pika in Knjižnica Velenje dogovor, da je bralka meseca septembra vedno aktualna častna pokroviteljica Pikinega festivala, lahko tokrat v razstavišču Steklena dvojčka najdete knjige, ki so navdušile, razveseljevale in zaznamovale Anjo Štefan. Med drugimi so v izbor prišle Mamka Bršljanka, Butalci, Drobline iz mišje doline, Iščemo hišico, Pekarna Miš Maš, Nana mala opica in druge. Pika vseh ni prebrala, pravi pa, da so tako izvrstne slikanice, da sploh ne potrebujejo črk, da bi jih lahko razumela.

Na otroškem oddelku knjižnice najdete izdelke, ki so jih na temo Družinska potepanja s Piko ustvarili otroci Vrtca Velenje. Letošnje leto so namreč preživljali še posebej veliko časa s svojimi starši in se z njimi ter s Piko potepali po mestu in okolici. Na podlagi asociacij so izdelali ljubke figurice. »Nastali so krasni umetniški izdelki!« zagotavlja Pika. V razstavišču domoznanskega oddelka lahko občudujete razstavo o 30. Pikinem festivalu. »Lani smo namreč praznovali okroglo obletnico našega druženja,« nas je opomnila Pika. Na razstavi lahko obujate spomine na pretekla druženja s Piko in na njene podvige. Prejšnja leta je namreč potekal Pikin festival ves teden, letos pa le en vikend.

Pika se je v Galeriji eMČe plac igrala s svetlobo in senco

25. september–14. oktober

V petek zvečer je Pika zavzela sončno stran Rdeče dvorane – Klub eMČe plac. Tam je slovesno odprla še zadnjo predfestivalno razstavo mlade pikaste umetnice Nike Horvat, ki se rada igra s svetlobo in sencami. Z razstavo pikastičnih senčil in fotografij je navdušila tako Piko kot vse druge obiskovalce. Po kratkem druženju pa je Pika z Alfredom odgalopirala naravnost v vilo Čira Čara, kjer si je z nogami na vzglavniku (kot se za Piko spodobi) nabrala energijo za 31. Pikin mini festival. Juhej!

Pika se pripravlja na festival

Pikina ambasadorka je pripovedovala pravljice

21. september

Pika je pikasta druženja prirejala že pred festivalom. V Galerijo Velenje je povabila pripovedovalko Anjo Štefan, častno pokroviteljico festivala, in harmonikarja Janeza Dovča, ki sta za Pikine prijatelje pripravila pravljичno-glasbeni večer. »Preden bosta začela raztegovati meh in odpirati usta, si moramo mi povečati ušesa, da bomo ujeli vsak ton in vsako besedo, če že hočeta hkrati igrati in pripovedovati,« je Pika spravila na noge poslušalce.

Nato so naša velika ušesa prisluhnila samim čudovitim in poučnim pesmicam, pravljicam in ugankam. Anja nam je povedala lepo pravljico o stari ženički in mladem fantu,

ki sta pomagala drug drugemu. Pika pravi, da je lepo nekomu pomagati. Slišali smo tudi pravljico o možu in ženi, ki nista mogla imeti otroka, a sta nato na veliko željo ženice dobila otročička kar iz fiziččka. »Čudeži se dogajajo,« je pripomnila Pika. Pot do velikega hriba so obiskovalci raziskovali s sedmimi medvedi in spotoma reševali uganke. Nekatere so bile res zapletene. Pomagaj uganiti: Tačice hitre, dolga ušesa, kdo je pokukal izza drevesa? Slišali smo tudi nauk, da zlobo vedno doleti kazen, dobrota pa je poplačana. Tako je bilo tudi v pravljici o vzvišeni deklici, njeni prevzetni materi in prijazni pastorki. Nesramno hči je odnesel zlobni mož, prijazno pastorko pa je kraljevič odpeljal na svoj grad, kjer sta srečno živela do konca svojih dni.

Pika je nagradila bralce 22. september

Na pikast tork je v Knjižnici Velenje potekala podelitev bralnih značk pridnim Pikinim bralkam in pikastim bralcem. Na prireditve je Pika, saj tudi najmočnejša punca na svetu kdaj potrebuje okrepitev, povabila pomočnico, prijateljico Doti. Prijazna navihanka sicer prebiva v knjigi, ki na knjižni polici čepi zraven naše Pike, na podelitvi pa je z otroki (in pomočjo čarovnije) pobarvala pobarvanko, zaplesala račji ples in pripovedovala zgodbico o sadju. Kot se spodobi, seveda ni manjkala niti Pikina pesem, ki je oznanila svečano podelitev bralnih značk. Te je razdelila Pika, ki je vsakemu pridnemu bralcu in pridni bralki stisnila visoko petko – takšno pikasto, kar po zraku.

Pika je raziskovala Škalsko jezero 23. september

Saj veste, da je morje Pikin drugi dom, kajne? Zato se nadvse dobro počuti tudi ob jezeru. »V Šaleški dolini so kar tri, zato tako rada pridem sem!« je povedala Pika, ki še kako rada čofota po vodi in raziskuje obalo. Za male Pike in gusarje je priredila pravo jezersko pustolovščino, pomagali pa so ji prijatelji iz Planinskega društva Velenje.

Nadobudne planinke in planinci so se v sredo s starši podali na Pikino planinsko pustolovščino. Pot je vodila do šestih točk v okolici Škalskega jezera. Na točkah so udeležence čakale planinske uganke. Ne pretežke, ne prelahke, da so jih lahko razvozlali in tako spoznavali gorsko naravo, varnost in pohodniško opremo. Pot so popestrili Pikini gozdni prijatelji – srnice, sive čaplje, ježki in veveričke. Srečali pa so tudi Alfredove znance, ki so zanj naročili pikaste pozdrave. Najbolj zavzeto so otroci reševali zadnjo uganke na koncu poti, saj jih je rešitev pripeljala do Pike, ta pa je jih presenetila z drobnimi darilci. Bravo, Pika, preživeli smo še en pustolovski Pikin dan!

Moja prijateljica Anja pa zna z besedami!

22. september

Torkov večer je bil še posebno slovesen. Naša junakinja Pika je namreč v Galerijo Velenje povabila prav posebno gostjo – častno pokroviteljico 31. Pikinega festivala Anjo Štefan! S podpisom čisto prave listine z gusarskim pečatom jo je povišala v Pikino ambasadorico. »Juhej, še ena čudovito posebna članica moje posadke pogumnih dam!« je vzkliknila Pika, ki se ni mogla zadržati, da Anji, ki je pesnica, pisateljica, pripovedovalka in dolgoletna prijateljica vseh pravljicnih bitij, ne bi zastavila še nekaj vprašanj. »Da preverim, ali je tako spretna z besedami kot jaz s čalaplankami,« je pojasnila Pika.

Anja, ti si pesnica, pisateljica, pripovedovalka – tvoje življenje je polno pravljic. Katero pravljico si sama najraje prebirala, ko si bila še majhna deklica?

Ljudsko pravljico s Sicilije, imenuje se Sončeva hči, ki mi je bila zelo, zelo všeč. V živo sem si jo lahko predstavljala, kar videla sem se, da sem jaz tista čudežna deklica.

Če bi ti zavzela moje mesto, katera žival bi bila tvoja sopotnica, kot sta meni moja Ficko in Alfred?

Mogoče zajček, domači kunec. Doma smo imeli enega majhnega zajčka, ki se mi je zelo priljubil in je z mano plel vrt, tako da sploh ni potreboval ograjice, ampak je samo z mano skakljal po vrtu in me s smrčkom dregal v tazadnjo, ko sem čepela.

Praviš, da je jutro tvoj najljubši čas v dnevu, ko si najbolj sveža. Jaz tega sploh ne razumem, ker jutra prespim in se zbujam z nogami na vzglavniku. Imaš tudi ti kakšen pikast jutranji ritual?

Moji jutranji rituali so različni. Če zelo dobro spim in sem vsa polna energije, potem hitro vstanem in grem včasih kar takoj na sprehod ali kar takoj kaj potelovadit ali pa kar takoj delat. Če pa ne spim tako zelo dobro oziroma če je spanja premalo, potem pa se še malo pretegujem in premišljujem, kaj se mi je tisto noč sanjalo.

Še nekaj me zanima. Kateri tvoj pravljичni junak je najbolj podoben meni?

Mogoče teta Marjanca? Teta Marjanca je tudi ena taka odločna ženska figura, samo da je malo starejša od tebe.

Anja, ti pa res znaš z besedami!

»Pustite otrokom otroštvo«

24. september

Pika je v Knjižnici Velenje sprejela novega in prav posebnega prijatelja. Takšnega, ki o njej ve prav vse! To je Andrej Šter, vodja konzularnega sektorja Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije. Velenja ni obiskal zato, ker bi moral napeti svoje moči, da bi nas Pika letos lahko obiskala, ampak zato, ker ga na Piko Nogavičko vežejo prijetni otroški spomini, z njo pa je ostal povezan vse življenje. Kako? Hja, to pa je Pika izvedela iz pogovora med svojim gostom in direktorjem Knjižnice Velenje Vladom Vrbičem.

Andreja Štera je seveda sprejela tudi sama Pika in mu kar takoj zastavila nekaj vprašanj. To sicer ni vladno, pravijo odrasli, a Pika se je morala prepričati, da se zanjo tako globoko zanima njen prijatelj, ne pa kak pajdaš socialne službe. In res! Andrej ve, zakaj ima Pika prevelike čevlje, kako spi, pozna ime njenega konja in celo ime ladje plemenitega pomorščaka Evrazija Nogavičke. Ko je bila Pika pomirjena, je prisluhnila pogovoru.

Gost je Pikinim prijateljem pripovedoval o svoji dolgoletni zbirateljski strasti in ljubezni do knjig, med katerimi ima ena prav posebno mesto. Uganete, katera? »Ah, to pa sploh ni več uganka. Seveda ima najraje knjigo o meni!« se je vmešala Pika in prav je imela. Andrej zbira knjige velike mojstrice Astrid Lindgren o Piki Nogavički. Ima jih že natanko 368 v različnih jezikih z vseh celin sveta. »Uf, koliko časa porabi Andrej za brisanje prahu, saj ubožec nima konja, da bi z enim zamahom repa razprašil celo knjižno omaro,« je pomislila Pika in sklenila, da mu bo Alfreda kdaj pa kdaj posodila v zameno za žakelj sladkorčkov.

V pogovoru je opisal svoje zgodnje otroštvo, kot prava odrasla sta se pogovarjala o aktualnih političnih temah, nista pa pozabila niti na Andrejev sprejem v Malteški viteški red in dobrotelstvo, saj nam Pika s svojimi dejanji kaže, da moramo pomagati svojim bližnjim, tako kot to vedno naredi ona. Andrej zanjo pravi, »da je Pika je v knjigi kot čudežna palica ali prst božji, ker ima rešitev za čisto vsak problem.« Pika je temu kar zaploskala!

Sogovorca nista šla niti mimo dejstva, da so v nekaterih kulturnih okoljih marsikateri deli knjige nesprejemljivi. »Si predstavljate, da bi se jaz norčevala iz ruskih policajev? No, vi si že lahko, oni pa ne!« se je zarežala Pika. Andrej je pojasnil, da je pomembno upoštevati kontekst in izhodišča nastanka zgodb o Piki Nogavički, ko je svet bil čisto drugačen in je avtorica v Pikinih norčijah na malo drugačen način povedala tudi veliko resnice. Četudi je sprva imela nemalo težav, da so takšno nenavadno zgodbo sploh izdali, je danes knjiga prevedena v 76 jezikov. Prav prevod v slovenščino pa je nekaj posebnega v svetovnem merilu. Avtorica prevoda Kristina Brenkova je namreč prosila Astrid Lindgren, ali sme namesto švedskih imen uporabiti slovenske različice. »Zato me vi kličete Pika, ne Pipi,« se je Pika obrnila v občinstvo.

Andrej bi še marsikaj povedal, če ne bi Pika že na široko zehala. Najbolj pa si je zapomnila njegovo misel: »Sporočilo te knjige je: pustite otrokom, da imajo otroštvo. Ne napenjajte jih na svoje kopito. Pustite, da zrastejo v lastne osebnosti.« To pa je modrost, je prikimala Pika in sklenila, da je Andrej Šter zabaven, prijazen gospod, ki mora naslednje leto ponovno obiskati njen festival. Sploh zdaj, ko ima mornarsko čepico!

**Mišel Aviana iz Ložnice
pri Velenju, 6 let:**

»Če bi jaz bila en dan Pika,
bi dala noge na mizo.«

Anika Horvat bi s Pikino močjo premagala krivico

26. september

Na Pikino soboto je otrokom prepevala Anika Horvat. To je prijetna gospodična, ki svoj pevski duh krepi že od devetega leta. »Hej, jaz sem stara devet let!« je zaploskala Pika, ko je to izvedela. Sklenila je, da želi o Aniki izvedeti še več, zato jo je povabila na klepet in ji zastavila nekaj nagajivih, pikastičnih vprašanj.

Ali imajo tvoje pesmi kakšna posebna sporočila za otroke?

Posebnih, zapletenih sporočil za otroke ni. Če ustvarjam zanje, potem morajo biti lahka, preprosta, razumljiva, simpatična. Lahko rečem, da v pesmih opevam zgodnice iz vsakdanjega življenja. Lahko pa rečem, da je poudarek na okolju, saj želim prispevati k temu, da bo videti bolje.

Kaj najbolj občuduješ pri meni? Bi mi bila rada v čem podobna?

Rada bi imela moč. Ravno o tem pojem v svoji pesmi z naslovom Rada bi bila Pika Nogavička. Z močjo bi lahko premagala krivico in med ljudi ponesla pravico.

Omenila si svojo pesem o meni. Predstavi jo najinim prijateljem.

Za otroke pišem že kar nekaj časa. Pesem o Piki je začela nastajati pred tremi leti. Takrat sem izdala tudi album, na katerem lahko najini prijatelji slišijo omenjeno pesem. Ravno zaradi tega svojega izdelka sem festival še posebej vzljubila. Če le imam možnost, se ga udeležim vsako leto.

Se lahko poistovetiš še s katerim junakom iz mojih zgodb?

Z Anico, seveda. Glede na to, da je tudi meni tako ime.

Katera žival bi bila tvoja spremljevalka, če bi ti bila Pika Nogavička?

Tudi sama bi izbrala konja. Prav tako bi ga posodila svoji hčerki, saj zelo obožuje te plemenite živali.

Kako ti ohranjaš otroka v sebi?

Z glasbenim ustvarjanjem in druženjem z otroki. Vedno gledam na svet skozi otroške oči. Na delu je potrebna resnost, seveda. Kadar se dela, se dela. A v vsakdanjem življenju si ne pustim zresniti, saj sem po srcu še vedno otrok.

Raje nastopaš za odrasle ali za otroke?

Kakor ne opredeljujem svoje glasbene zvrsti, ne opredeljujem svojega občinstva. Delam za tiste, ki me radi poslušajo in sem jim vseč točno takšna, kakršna sem.

Bi rekla, da so otroci težko občinstvo?

Če ne delaš s srcem, potem je težko. Če pa si za tovrstno delo, potem pa so lahko najboljše občinstvo.

Se morda vidiš v vlogi častne pokroviteljice Pikinega festivala in Pikine ambasadorke?

Seveda, zakaj pa ne.

Hana iz Velenja, 8 let:

»Če bi bila en dan Pika in imela vse njene moči, bi skakala bi in se igrala.«

Challe Salle ni izgubil otroka v sebi

26. september

Pika se je v soboto razveselila nastopa Challeta Salleta. Rada posluša njegove pesmi, ker jo spominjajo na ritme iz daljnih dežel, ki jih je obiskovala z očkom.

Odkar so njegove fotografije na zvezkih, je nekajkrat šla celo v šolo. Po koncertu ga je povabila na čalapinke in poklepetala z njim. Vas zanima, kaj ji je komunikativen mladenič zaupal?

Saj veš, da so moje ambasadorke vedno dame. Ampak, če bi naredila izjemo – bi ti bil moj ambasador?

Seveda, vedno sem za takšne prijetne projekte. Že zdaj sodelujem z nekaterimi podjetji. Vesel sem, da si me sploh povabila na Pikin festival. Saj veš, da glasbeniki trenutno ne moremo veliko nastopati. Kadarkoli me boš povabila, se bom z veseljem odzval.

Če bi bil kapitan Nogavička, kam bi odplul?

Nekam v tople kraje, v lepe zalive, mogoče na Bahame ali na Tajsko. To so sanjske destinacije, ki jih še nisem obiskal.

Če bi doživel brodolom in bi pristal na kakšnem otoku, kot je Taka Tuka, kaj bi storil?

Situacijo bi definitivno izkoristil za počitek od napornega tempa in obveznosti, poskusil bi preživeti na takšen način, kot ga vidimo v filmih. Ustvaril bi si bivališče in si poiskal hrano. Potem bi počakal na pomoč.

Kakšen bi bil tvoj idealen dan, preživet pikasto?

Moj idealen dan je, da naredim načrte takoj, ko zjutraj vstanem. Običajno grem zjutraj v studio ali opravim kakšen trening. Zelo veliko se ukvarjam s športom: fitnesom, boksom, košarko ... Prav tako prosti čas rad preživim z družino in svojimi bližnjimi. Koncerti pa dajejo poseben smisel mojemu življenju.

Kdo je tvoje ciljno občinstvo?

Nimam omejitev. Starostne skupine, ki me poslušajo, so različne. Ne delam pesmi, ki bi bile posebej namenjene otrokom. Kdor jih posluša, jih posluša. Mladi so super publika, saj čutijo sporočila in tematiko pesmi. Moje občinstvo odrašča z mano. Imam tudi svojo kolekcijo šolskih izdelkov.

Kdo je tvoje ciljno občinstvo?

Nimam omejitev. Starostne skupine, ki me poslušajo so različne. Ne delam pesmi, ki bi bile posebej namenjene otrokom. Kdor jih posluša, jih posluša. Mladi so super publika, saj čutijo sporočila in tematiko pesmi. Moje občinstvo odrašča z mano. Imam tudi svojo kolekcijo šolskih izdelkov.

Imajo tvoje pesmi kakšna posebna sporočila? Kakšna je njihova tematika?

Seveda imajo sporočila, vsaka pesem drugačno. Izhajam iz vsakdanjih situacij in problematik. Tema besedila je odvisna od mojega počutja. Recimo, če sem žalosten, potem je vsebina besedila temu primerna. Osredotočim se tudi na svoje izkušnje.

Katero tvoje sporočilo je najbolj močno?

Da bodi vztrajen in ne obupaj, saj je vsak dan priložnost za novo zmago. Lahko izpostavim pesem za naslovom Gud vajib, pri kateri so izpostavljene različne vrednote: družina, ljubezen, prijateljstvo.

Pika se je učila čarati

26. september

Čeprav je ves Pikin festival čaroben, je imela v soboto čarovnija prav posebno moč. Pikin prijatelj Magič Aleksander iz neke daljne dežele, kjer je čarovnija v šoli obvezni predmet, je s svojo predstavo Kino Velenje spremenil v pravi čarovniški studio. Najprej sta Pika in Kinozaver zaplesala pred občinstvom in s tremi obrati v levo ter dvema v desno (mogoče je bilo ravno obratno) napovedala nastopajočega. Njegovi triki s kartami, čarobnimi krogi in vrvjo so poželi veliko navdušenih vzklikov in začudenih vzdihov. Tudi Pika je z glasnim »vau« pokazala, da vendarle še ne pozna vseh Aleksandrovih trikov. Še posebno všeč so ji bili triki s kartami, čeprav jih sama raje uporablja za kartanje s Tomažem in Anico. Po predstavi je Piki, ki ga je pocukala za rokav, v uho šepnil odgovore na nekaj navihanih vprašanj, ki so se ji porodila med predstavo.

Hej, Magič Aleksander, kaj misliš, kaj je skrivna sestavina mojih čalupink?

Mislím, da je to čarovnija. Če jo potrebuješ, me lahko pokličeš, da asistiram pri peki.

Če bi bil ujet na otoku Taka Tuka, kateri trik bi uporabil za pobeg?

Zagotovo bi imel zraven kakšno vrv, da bi si lahko izdelal splav, saj je vrv eden mojih najljubših pripomočkov za izvajanje čarovniških trikov, pardon, za moje čarovnije. Tudi karte bi zagotovo imel s sabo, ampak bolj za rezervo, da bi se lahko z njimi zabaval, medtem ko bi čakal Pikinega očka kapitana Evrazija, da me reši, če bi se mi splav ponesrečil.

Če bi bil ti na mojem mestu, katera žival bi spremljala tebe?

Jaz bi tudi imel opico. Mislím, da bi jo naučil kakšen trik, ali pa da bi mi asistirala na predstavah. Izbirala bi karte, sploh zdaj, ko zaradi novih pravil ne smem vabiti asistentov iz občinstva, za živali pa to ne velja. Imam rad vse živali, ampak opice so res kul. Ti kar malo zavidam, da imaš Ficka.

Pavla iz Velenja, 6 let:

»Če bi jaz imela Pikine moči, bi uganjala norčije, spala z nogami na povstru in pekla palačinke kot ona.«

Bepop Ladies širijo pozitivno energijo

27. september

Saj se spomnite skupine Bepop, kajne? Tudi Pika jo je oboževala, zato se je zelo razveselila novice, da so se Ana Praznik, Tinkara Fortuna in Alenka Husič ponovno združile v skupino Bepop Ladies. Ob skupnem ustvarjanju se posvečajo tudi lastnim projektom. Pika je izvedela več. Vas zanima? Preberite pikast intervju!

Skupina je bila nekaj časa ločena. Kako to, da ste se odločile za ponovno sodelovanje?

Pred 18 leti smo Bepop intenzivno ustvarjali, potem pa se je vsak posvetil lastnim projektom. Potrebovali smo pač malo oddiha. Ponovnega združenja pa smo si zaželele, ker se v resnici nismo nikoli dokončno poslovile.

Ali imajo vaše pesmi sporočila za otroke?

Skupna točka naših pesmi je pozitivna misel: glavo pokonci. Veliko nam pomeni, da lahko med ljudi širimo pozitivno energijo in nasmejanost. V današnjih časih je oboje še kako pomembno.

Kdo je vaše ciljno občinstvo?

Otroci, starši, babice, dedki, praktično vse generacije, ki nas pač poslušajo. Ne osredotočamo se posebej na to, komu naj bi bile pesmi namenjene. Vse se zgodi spontano. Pesem z naslovom Daj se nasmej je za današnje otroke tako prepoznavna, kot je bila za prejšnje generacije pesmica Kuža pazi.

Bi rekle, da so otroci težko občinstvo?

Ne, otroci so najbolj srčno in iskreno občinstvo. Njihovo sodelovanje, veselje, ples in dobra volja nam da zagon za vsak nastop.

So današnji otroci drugačni od prejšnjih generacij?

Opazi se, da včasih še ni bilo družabnih omrežij. Danes lahko videospote delimo na raznih platformah in dobimo veliko več ogledov, kot bi jih v času prvotnega ustvarjanja. Današnji generaciji smo veliko bolj dostopni kot prejšnjim, saj lahko vsak naš korak spremljajo na spletu, medtem ko so nam v času brez interneta lahko sledili le na koncertih, o katerih smo obveščali le s plakati ali članki v revijah.

Katera izmed vas bi se lahko najbolj poistovetila z mano?

Tinkara vizualno. Je pa v vsaki med nami malo Pike. Nagajivost, prebrisanost, sproščenost – vse to so Pikine lastnosti, ki bi jih še posebej v času odraščanja morali negovati v sebi.

Kako ve ohranjate otroka v sebi?

S sprostivijo na odru. Seveda moraš biti malce otročji, da razumeš otroke in lahko z njimi komuniciraš.

Zelo posebne ženske lahko postanejo Pikine ambasadorke. Bi se katera od vas preizkusila v tej vlogi?

Vse tri. Lahko rečemo, da smo že podpornice festivala, če na njem nastopamo.

Pika raja na festivalu

Pikino mesto na Titovem trgu

26. in 27. september

Na otoku Taka Tuka je manjše mesto. Ker Pika vseh svojih prijateljev ne more spraviti na ladjo kapitana Nogavičke, da bi si ga lahko ogledali, del svojega najljubšega otoškega mesta vsako leto preseli v svoje najljubše celinsko mesto Velenje. Tako je storila tudi letos.

Pred Dom kulture Velenje je postavila stojnico za srečelov. »Joj, kako rada lovim pikasto srečo,« si je mela roke, ko je kupovala srečke in pregledovala pikastične zadetke. Posebno všeč so ji bile sestavljanke in križanke za treniranje možgančkov, vstopnice za bazen in jezdenje konja za razgibanje telesa, knjige in vstopnice za obisk muzeja, ponve za nadobudne kuharje pa so jo od vseh zadetkov najbolj razveselile.

Postavila je tudi Pikino trgovino z najbolj priljubljenimi kapitanskimi čepicami, razglednicami in Ficki.

Pripeljala je še policajce, a jim ni dovolila, da bi lovili poredne otroke. Namesto tega so opazovali gusarje na hoduljah, da ne bi koga potacali.

Po Velenju se je seveda ves dan razlegala zabavna Pikina glasba. »Naj vsi vedo, da sem zavzela mesto,« je rekla Pika, ko je navila radio.

Pikin svet ustvarjalnosti

26. in 27. september

Čeprav je bil Pikin festival v mnogih pogledih povsem drugačen kot običajno, na njem ni manjkalo tradicionalnih pikastih delavnic. Na Titovem trgu je priredila kar dva sklopa ustvarjalnic. Na eni strani smo se lahko podali v svoj domišljjski svet in ustvarjali mojstrovine iz papirja ali gline, pomagali pa so nam člani Društva šaleških likovnikov. Na drugi strani smo si lahko izdelali pripone, držala za fotografije, zapestnice in druge pikaste izdelke. Pika in gusar sta se najdlje zadržala na delavnici držal za fotografije, saj si v vili Čira Čara in na gusarski ladji želita razstaviti prav vse fotografije letošnjega festivala.

Pikasto raziskovanje Galerije Velenje

26. in 27. september

Ste opazili, da se je vrt Galerije Velenje med 31. Pikinim festivalom zarasel v deževni pragozd? Prav takšnega, po kakršnem se je potikal Jurij Muri v Afriki? Jasno, saj se je pikast program galerije navezoval na razstavo ilustracij Marjance Jemec Božič. Safari joga, plemensko bobnanje, klici divjine – bilo je pikastično!

Pika obožuje raznorazne športne vragolije. Letos je na svoj festival povabila prijateljico, učiteljico joge. Ta nas je popeljala v svet joge. Da smo si vadbo telesa in duha popestrili, smo vklopili domišljijo, hop, in že smo bili živali v safariju! Umirili smo telo, poslušali zvoke narave in se zibali kot drevesa in vetru. Pretvarjali smo se, da smo slončki z dooljšim rilcem. In levčki z velikiimi grivo. In krokodilčki, kačice, celo žabice! Safari joga je naši Piki pisana na kožo, saj se postavi na glavo in oponaša Alfreda, kadar mora prezgodaj vstati, ali pa se obesi z drevesa in oponaša svojega Ficka, kadar kaj temeljito premišljuje. Imeli smo se pikasto jogastično!

Obiskovalci galerije so si lahko v družbi pikastega gusarja ogledali tudi čudovito razstavo vedno vesele in nasmejane Marjance Jemec Božič. Družinsko vodstvo po razstavi Razkošje domišljije nas je poneslo med zgodbe Nane male opice, Anče Pomaranče ali Papagaja Bineta, popeljalo po vroči Afriki z Jurijem Murijem, zanimivi poti Sedmih medvedov, pisani Pravljični pravljici in mnogih drugih domišljijjskih svetovih. Sprehod smo si popestrili z zabavnimi vprašanji in izzivi. Zaupana pa nam je bila še velika skrivnost, ki je sicer ne bi smeli izdati, pa vendar: nadarjena umetnica Marjanca je imela v četrtem letniku popravni izpit iz risanja in to zato, ker je bil profesor prepričan, da ona pač ne more risati tako pikastično. Pika kar ni mogla verjeti. »Če bi imela možnost spoznati profesorja, bi mu kar požugala s prstom. Čeprav odrasli pravijo, da se to ne počne!«

Le kdo ne obožuje ropotanja! Ker je Pika pač Pika, si lahko privoščili obilo ropota in v vili Čira Čara razbija z lonci in pokrovkami, s svinčniki tolče po omarah in žogo meče ob steno. S tem ustvarja bombastične ritme. Mi tega ne smemo početi, ker nas starši kregajo, da bodo sosedi poklicali policaje. Lahko pa tolčemo po bobnih, saj je to inštrument. Igramo pa vendar lahko! Na tolkalni delavnici v galeriji smo dobili bobne iz daljne, daljne Afrike in prisluhnili nenavadnim zvokom. Najprej smo lahko zaigrali čisto po svoje. Nekateri pogumno, drugi pa smo bolj sramežljivo izrazili svoje ritme. Nato smo se naučili poslušati drug drugega in razbijati v skupnem ritmu. Ustvarili smo ritem za pesem. Veste, katero? Kako da ne, ko pa vsi vemo, da gre za Pikino pesem. Pika nas je na skrivaj poslušala in sklenila, da smo naravni talenti.

Seveda smo v galeriji tudi ustvarjali, zgedovali smo se po čudovitih ilustracijah Marjance Jemec Božič. Naučili smo se, kako ilustracija nastane. Tako kot Pikina prijateljica Marjanca smo najprej raziskali temo, da smo dobili idejo, kako jo bomo upodobili. Ogledali smo si dvanajst fotografij travniških bitij: gosenic, metuljev, kačjih pastirjev in raznih hroščkov, razmislili smo o njihovih lastnostih in navadah, nato pa jih upodobili z akvarelnimi barvami. Pika se kar ni mogla nehati čuditi našim slikam!

Pika je spoznavala Knjižnico Velenje

26. in 27. september

Saj že veste, da Pika ne bere rada. Pa ne zato, ker je knjige ne bi zanimala, temveč zato, ker si zgodberaje izmisli kar sama. Kadar pa vendarle potrebuje malo navdiha, se odpravi v Knjižnico Velenje, kjer je za svoje prijatelje pripravila tudi zanimive delavnice.

Pika je deklica mnogih talentov. Ročne spretnosti zagotovo sodijo mednje. Svojim prijateljem za rojstnodnevno darilo vedno kaj izdelata kar sama. Anica se najbolj razveseli Pikinih glinenih medaljonov s cveticami. Zato se je Pika letos odločila, da bo obiskovalce festivala naučila, kako jih lahko izdelajo sami. Sklenila je, da bo knjižnica pravi ambient za to. Mali in veliki otroci smo si tam lahko izdelali svoje medaljončke in jih okrasili s cvetjem in zelenjem otoka Taka Tuka. Vsi smo bili navdušeni. Pika je zadovoljna ugotovila, da Anica še zdaleč ni edina, ki obožuje njene medaljone.

V knjižnici so gusarji kar dvakrat na dan za uro in pol, ki je minila hitro kot sprehod od Pikine postelje do Pikine kuhinje, trenirali možgančke. Sestavljali so lego kocke in pisali računalniške programe. »Prosim? Še črke vse pomešam, kaj šele vse druge znake,« se je čudila Pika. Spoznavali so tudi osnovne mehanizme v motorju in ustvarjali premikajoče se robote. Lahko si jih ogledate v avli knjižnice, če ne verjamete. Pika jih občuduje s tako široko odprtimi usti, da bi skoraj videli čalapinge, ki jih je pojedla za zajtrk. Med njimi so tudi živali, ki so s kapitanom Evrazijem prišle iz Afrike. »Poglej, kako slon pozdravlja s svojim rilcem,« je pokazala Pika Ficku, ki je veselo plezal po vrvi in se izmikal krokodilu, da ga s čekani ne bi uščipnil za rep.

Pika se po srednjem veku potika

26. in 27. september

Saj že veš, da je nad Pikinim Velenjem velik in zelo lep grad, do katerega vodi natanko 233 stopnic, kajne? No, pot do gradu zagotovo hitreje mine, če ti izza obzidja maha Pika in te vabi na sprehod v daljni srednji vek.

Atrij Velenjskega gradu se je med Pikinim mini festivalom spremenil v pravo pravljичno pripovedovalnico. Tam nas je čakala elegantna grajska gospa v dolgi razkošni obleki, ki je ogrnjena v topel pajčolan sedela v udobnem fotelju ob vodnjaku in pripovedovala pravljice. Otroci z igrivimi pogledi so pozorno prisluhnili zgodbicam o kozličkih, žabicah in petelinčkih. Ko je počil lonec, je bilo pravljic konec, dogajanje na gradu pa se je s tem šele dobro začelo.

Grajske gospe v lepih dolgih oblekah, vitezi in oprode v grajskem atriju so otroke in njihove starše povabili na pravljичen ogled grajske okolice. Z zgodbami o preteklosti gradu, njegovih mnogih gospodarjih in dvornih norčikov, ki so tam živeli nekoč, so navdušili otroke in v njih prebudili otroško radovednost. Ob sprehajanju po urejeni okolici gradu in parku smo lahko z višine opazovali Pikino mesto in dogajanje v njem. Grajskim gospem se je pridružila tudi Pika, ki je vitezom ponosno pokazala, da je prav tako močna kot oni, medtem ko jo je Alfred čakal v grajskem parku in pil kar iz fontane.

Nagajiva mravljica dobi novo priložnost 26. september

Plesalci zavoda EN-KNAP so Pikinim prijateljem zaplesali pikasto navihano predstavo, v kateri nastopa huda mravljica. »Saj veste, tista mravljica, ki bi še bika pohrustala. Oh, kako jo občudujem!« je ploskala Pika.

V domiselno izdelanih kostumih so oder spremenili v mravljišče, na katerem ena huda mravljica nikakor ni hotela sodelovati z drugimi. Nagajala je sestricam mravljam, se do njih grdo obnašala, jim uničevala bivališče. »Sem kar malo jezna nanjo,« je Pika udarila s peto ob tla.

Vendar je hudo mravljico doletela kazen. Ostala je sama in nikjer ni bilo nikogar več, ki bi mu lahko nagajala. Kljub njenemu grdemu obnašanju pa se je mravljica drugim zasmilila. Sklenile so, da ji dajo novo priložnost, če popravi vso škodo, ki jo je povzročila. In tako je ... »Čakajte no, moji dragi novinarji, pa menda ne boste razkrili cele zgodbe od začetka do konca in bralcem pokvarili presenečenja,« je Pika zaustavila naše pero. Kaj hočemo, predstavo si boste morali ogledati, da boste izvedeli, ali se je hudi mravljici uspelo odkupiti.

Palčica je pogumna kot Pika

26. september

Na Rdečemu odru v velenjski glasbeni šoli sta Pika in gusar gostila prijatelje iz Gledališča Ku-Kuc. S predstavo Palčica so male Pike in gusarje popeljali v pravljичni svet živali in palčkov. S pomočjo otrok in drugih prijateljev, ki jih je Palčica spoznala na svoji avanturi, ji je uspelo pobegniti teti krastači in se po tavanju po hladnem gozdu pogreti pri prijazni poljski miški. Prav tako kot Pika je tudi Palčica pokazala, da je zelo pogumna in zna premagati strah. Po koncu predstave sta Pika in gusar pokazala še nov pikast pozdrav (tak na daleč) in obiskovalce povabila še na druga Pikina prizorišča – ta so tudi letos razkrojljena po središču Velenja.

Damjana Golavšek in Mojca Pokrajculja

27. september

Na Pikino nedeljo je Rdeči oder v velenjski glasbeni šoli zaživel z glasbeno-gledališko predstavo Damjane Golavšek z naslovom Mojca Pokrajculja.

Pred predstavo sta se Pika in Ficko s tremi prevali prikotaila na oder in pozdravila obiskovalce, skupaj pa so priklicali Pikino prijateljico Damjano. »Kako sem vesela, da si lahko med nami!« jo je navdušeno pozdravila Pika.

Hip za tem se je oder spremenil v gozd, v katerem živi majhna deklica Mojca Pokrajculja, ki je na tleh našla prav poseben cekinček. Takšen, ki uresničuje sanje. Zaželela si je majhno hiško, nič večjo kot piskrček. Pridno jo je pometala, tam gostila prijatelje živali in kuhala gozdno marmelado. Ker je zelo skrbna in prijazna, je vedno pripravljena pomagati in s pesmico pozdraviti vsakogar. Seveda brez zapletov ni šlo. A kot vsaka pravljica je tudi ta imela srečen konec.

Pika je po predstavi obiskovalcem zaupala, da bi si, če bi našla ta cekinček, zagotovo zaželela, da bi Pikin festival trajal celo leto. Tudi mi!

Juri Muri in daljna Afrika

27. september

Pika in gusar ste vsa navdušena pritekla na oder kulturnega doma in pozdravila ljubitelje gledališča. »Kako čudovito je to, da še rastejo takšni otroci, ki uživajo v gledaliških predstavah – kot jaz, Tomaž in Anica,« se je veselila Pika.

Pikin oče potuje po daljnih deželah in pozna mnogo krajev in ljudi. Zato ga je prosila, naj na festival pripelje presenečenje – igralce Plesnega teatra Ljubljana in njihovo plesno-glasbeno-gledališko predstavo Juri Muri v Afriki pleše. Z veseljem so sprejeli povabilo in za naše male in velike Pike in gusarje zaigrali, zapeli in zaplesali v afriških ritmih.

O čem pa pripoveduje predstava? Jurija, dečka, ki ne mara vode in zato zbeži v Afriko, odprtih tačk sprejmejo vse afriške živali. Poleg žirafe, slona in opice še celo kača, krokodil in lev. Naučijo ga, da se vode ni treba bati in sedaj se brez upiranja namaka v vodi. Ker pogreša dom, poljubčka vse nove prijatelje in se odpelje na dolgo pot domov. Igralci so nas ob koncu predstave naučili tako pesmi kot plesa, da smo lahko skupaj zapeli pogumnemu fantu v slovo.

Piki se je sfrčkljalo

27. september

Na Rumenem odru v Kinu Velenje sta Pika in Kinozaver sprejela prav posebno gostjo – klovneso profesorico Sfrčkljano. Prijatelji jo kličejo Ifigenija, kar je bilo Piki lažje izgovoriti kot Sfrčkljana. Tudi Kinozavru se je jezik kar frčkljal ob tej besedi.

Predstava se je začela z glasbo, ko je klovnesa zaigrala na ukulele. Z velikimi rumenimi čevlji, rumenim predpasnikom in rdečim noskom je pozdravila otroke in s pomočjo Pikinih kapitanov obesila perilo, ga posušila in se ob tem zelo zabavala. Ker je pravilna tehnika kihanja pomembna za vse, je obiskovalcem zaupala baletne korake s kihanjem. Prvič pa je na Pikinem festivalu izvedla tudi točko s krožniki. Na dolgih palicah jih je spretno vrtele in z njimi izvajala tudi druge norčije. Za konec je zapela še svojo uspešnico z naslovom La, la, la, pri čemer so ji pomagali otroci. Pika in Kinozaver pa sta poplesavala ob odru.

Asja iz Velenja, 11 let:

»Če bi imela Pikino moč, bi prestavljala hiše, jezdila bi konje, če bi me kdo izzival, pa bi ga daleč vrgla.«

Pikastične cirkuške norčije

27. september

Pikine najljubše aktivnost – igro, ples in glasbo – je cirkusant Ben domiselno združil v eno predstavo, ki je bila prava paša za naše pikaste oči. Na oder glasbene šole je prišel s Trobljo. Pika ju je pozdravila in pokusila njuna bučna semena. »Sredico poješ, lupinico pa izpljuneš kar na tla. Vendar ne v hiši, ker potem ima mama preveč dela,« jo je podučil Beno. »No, razen, če živiš v vili Čira Čara,« se je namuznila Pika.

Beno in Troblja sta nerazdružljiv par. Ves prosti čas preživljata skupaj in nastopov si ne predstavljata eden brez drugega. Nekega dne je na njun oder zašla čudovita plesalka Ajša. Beno je bil nad njeno lepoto popolnoma očaran, Trobla pa je postala ljubosumna. »Kakšni zapleti,« je ploskala Pika, navdušena nad predstavo.

Pika se je izjemno razveselila GRBA Mestne občine Velenje, ki ga je ob občinskem prazniku skupaj s sodelavci prejela za organizacijo 30. uspešnih Pikinih festivalov. Bravo Pika in ekipa!

**PIKINI
KAPITANI**

Utrinki 31. festivalala

